

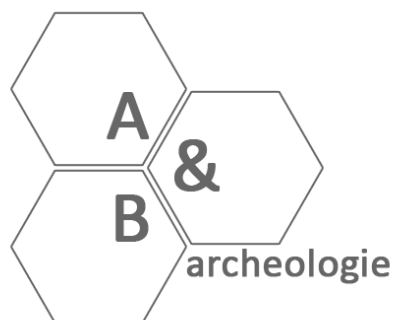
2021.053

Archeologienota Hansbeke Zandestraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

15-3-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Hansbeke (Deinze) Zandestraat (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen meer dan 3000m² bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein is ca. 9720m² groot, heeft een langwerpige vorm en sluit in het oosten aan op de Zandestraat en in het zuiden op de Brugseheirweg. De toekomstige Julius Nieuwlandweg wordt momenteel nog aangelegd ten westen van het terrein. In de zuidoostelijke hoek is een kapel, die zelf geen deel uitmaakt van het plangebied, aanwezig. Het terrein is volledig onbebouwd en in gebruik als weiland.

Het plangebied situeert zich op ca. 550m ten zuidoosten van het dorpscentrum van Hansbeke, binnen een vandaag grotendeels bebouwde zone. Op de Ferrariskaart uit ca. 1777 bevindt het terrein zich echter nog in een grotendeels rurale omgeving, waarbij bebouwing voorkomt in het dorpscentrum en langsheen enkele voorname straten. De huidige Zandestraat en Brugseheirweg, respectievelijk gelegen ten oosten en ten zuiden van het plangebied, zijn in deze periode reeds aanwezig. Ook het huidige kapelletje op de hoek van deze beide straten wordt reeds aangegeven. Het plangebied zelf is onbebouwd en in gebruik als weiland. Op ca. 250m ten zuidwesten van het terrein bevindt zich een site met walgracht. De Atlas der Buurtwegen (ca. 1840) toont een gelijkaardig beeld, al werd tegen deze periode de spoorweg tussen Gent en Brugge, op ca. 140m ten noorden van het plangebied aangelegd. Ook de kaarten van Popp (ca. 1842-1879) en Vandermaelen (ca. 1846-1854) en de topografische kaarten uit het einde van de 19de en het begin van de 20ste eeuw geven aan dat het plangebied en de directe omgeving ervan geen grootschalige wijzigingen ondergaan gedurende deze periode. Tegen de tweede helft van de 20ste eeuw breidt de bebouwing zich vanuit het centrum van Hansbeke uit tot de wijk Zande, waarbinnen het plangebied zich bevindt. Het terrein zelf blijft echter onbebouwd. Op de orthofoto van 2000-2003 zijn enkele anomalieën zichtbaar in het zuidoostelijke deel van het terrein. Hoewel de aard en eventuele bodemingreep van deze anomalieën niet met zekerheid kan worden bepaald op basis van de luchtfoto alleen, lijkt het te gaan om bovengrondse opslagactiviteiten voor agrarische doeleinden (bijvoorbeeld veevoeder). Het plangebied blijft tot op vandaag onbebouwd. Afgaande op de cartografische en luchtfotografische bronnen kan aldus gesteld worden dat het plangebied sinds het einde van de 18de eeuw onbebouwd is, en dat er vermoedelijk geen grootschalige bodemingrepen hebben plaatsgevonden.

Hansbeke bevindt zich in de Zuidelijke Vlaamse Laagvlakte en kent een landschap dat gekenmerkt wordt door enkele zwakke ruggen en kouters die worden ingesneden door alluviale beekdepressies, waaronder deze van de Grote Beek/Vaardeke, gesitueerd op ca. 650m ten westen van het plangebied en de Kozijnbeek, gelegen op ca. 850m ten oosten van het terrein. Het dorpscentrum ontwikkelde zich op een hogere kouterrug, waarbinnen ook het plangebied zich bevindt. De hoogste ruggen situeren zich op ca. +12,7m TAW. Naast de alluviale beekvalleien wordt het landschap rond Hansbeke gedomineerd door de aanwezigheid van het kanaal Gent – Oostende en het Afleidingskanaal van de Leie. Het plangebied zelf bevindt zich op een hogere rug, omgeven door enkele kleinere beekvalleien

en helt licht af van noordoost (ca. +11,0m TAW) naar zuidwest (ca. +10,0m TAW). Op bodemkundig vlak kan binnen het plangebied een matig droge lemige zandbodem of lichte zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde of discontinue textuur B-horizont (Scc(h) of Pcc(h)) verwacht worden.

Op archeologisch vlak zijn in de omgeving van het plangebied enkele sites gekend. Deze zijn voornamelijk het resultaat van luchtfotografische prospectie en cartografische en/of historische studies. Gravende onderzoeken zijn in de omgeving van het plangebied nog relatief schaars. Voornamelijk bij werken aan een Aquafinleiding werden reeds enkele zones in de ruime omgeving rond het plangebied archeologisch onderzocht. Deze - zij het nog schaarse - gekende archeologische waarden geven aan dat de omgeving van het plangebied reeds werd bezocht en bewoond sinds het neolithicum. Daarnaast zijn ook grafmonumenten uit de bronstijd, vondsten, sporen en/of sites uit de Romeinse periode en middeleeuwen en sites uit de nieuwe en nieuwste tijden gekend. Bovendien wordt ook binnen de grenzen van het plangebied een archeologische site (CAI ID 971102) aangeduid. Het betreft de (voorganger) van de bestaande Maria- of Zandekapel op het kruispunt van de Zandestraat met de Brugseheirweg. Deze kapel, gewijd aan de heilige Coleta en Sint-Antonius met het varkentje, werd in 1901 gebouwd ter vervanging van een ouder kapelletje. De nieuwe kapel bevindt zich niet exact op dezelfde plaats als zijn voorganger, die vermoedelijk teruggaat tot 1763. Het is aldus niet uit te sluiten dat binnen de grenzen van het plangebied resten aanwezig zijn van de eerdere kapel. Daarnaast kunnen ook sporen en/of vondsten uit andere archeologische periodes aanwezig zijn. Gezien de landschappelijke ligging op een kleine hogere rug omgeven door beekvalleien, kan deze locatie ook aantrekkelijk zijn geweest voor menselijke aanwezigheid in de steentijden.

Het terrein zal worden verkaveld in 25 bouwloten, met halfopen en gesloten bebouwingen, waarvan negen loten gesitueerd langsheen de bestaande Zandestraat in het oosten van het plangebied. De overige loten worden bereikbaar via een nieuw aan te leggen wegnis die in het zuidoosten zal aansluiten op de bestaande Brugseheirweg en zowel naar het noordwesten als naar het westen doorheen het plangebied wordt geleid. Deze weg geeft via een pad voor voetgangers en fietsers, aan te leggen tussen loten 3 en 4, eveneens uit op de Zandestraat. Alle nieuwe bouwloten worden voorzien van een private tuinzone, waarbinnen tuinbergingen en/of carports kunnen worden voorzien. In het zuidoostelijke en zuidwestelijke deel van het terrein wordt een bijkomende parking en fietsenstalling aangelegd. Rondom de nieuwe wegnis wordt een gemeenschappelijke groenzone gerealiseerd waarbinnen centraal langsheen de noordelijke zijde een wadi zal worden uitgegraven. Er zullen aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het volledige plangebied: het bouwrijp maken van het terrein, de bodemingrepen voor de aanleg van de wegnis, de aanleg van nutsleidingen en -voorzieningen, het uitgraven van de wadi, de funderingswerken, het optrekken van de gebouwen, de aanleg van tuinen, groenzones en parkings, enz. Ook het werfverkeer zal invloed hebben op de ondergrond.

Gezien de landschappelijke ligging van het terrein op een hogere rug, omgeven door enkele natuurlijke beekvalleien, kent het plangebied een verhoogde verwachting voor steentijd artefactensites. Daarnaast kunnen ook sites met grondsporen verwacht worden op het terrein. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site echter niet aangetoond worden. De geplande werken kunnen een impact hebben op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de omgeving, waarover archeologisch nog maar weinig gekend is. Er

dient dus verder vooronderzoek plaats te vinden, in uitgesteld traject, na het verkrijgen van de omgevingsvergunning

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

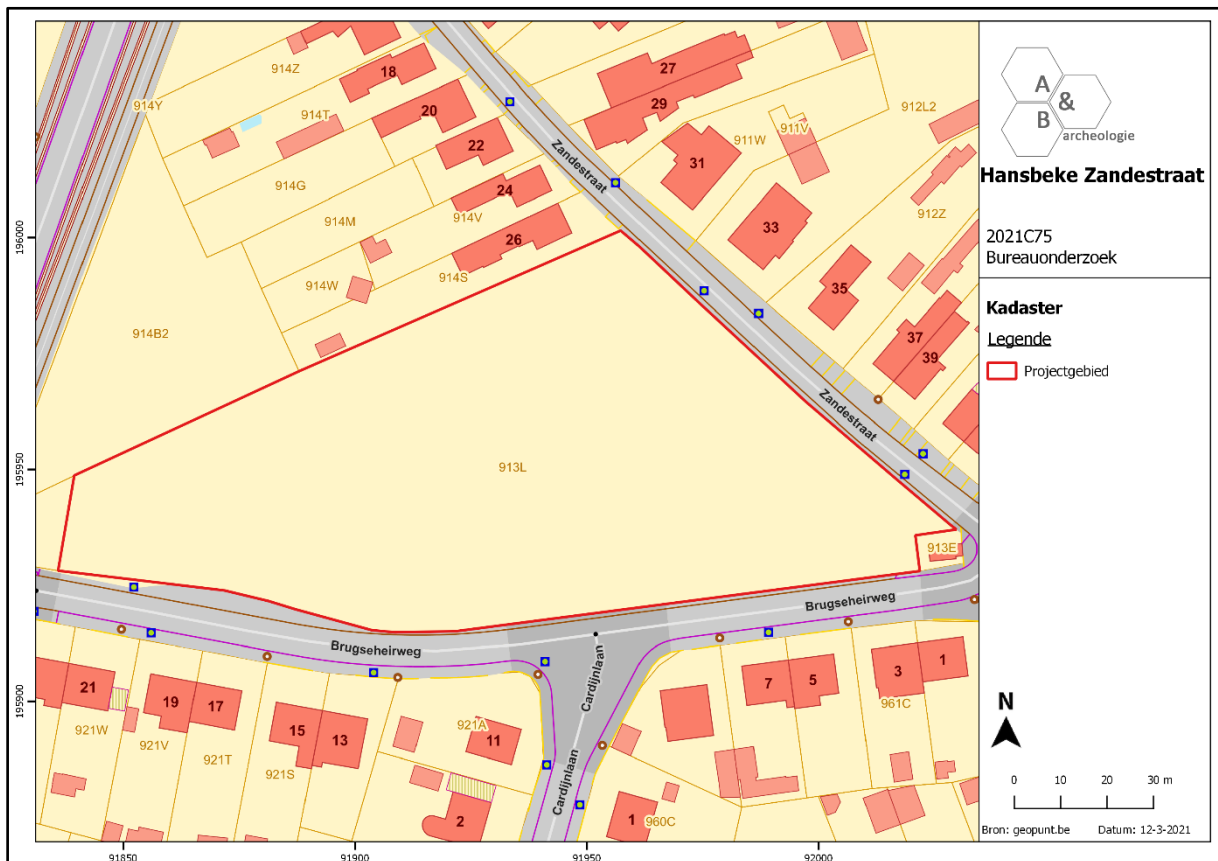
Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Hansbeke (Deinze), Zandestraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 91831,07 en Y: 195908,27; X: 92034,60 en Y: 196008,15

Oppervlakte plangebied: ca. 9720m²

Kadastergegevens: Deinze, Afdeling 14/Hansbeke, Sectie B, Perceel 913L (zie figuur 1)

Het volledige plangebied komt in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een podzolbodem aanwezig? Welke stratigrafische eenheden zijn hiervan nog bewaard?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er sporen aanwezig die gerelateerd kunnen worden aan de kapel net ten zuidoosten van het plangebied?

- Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

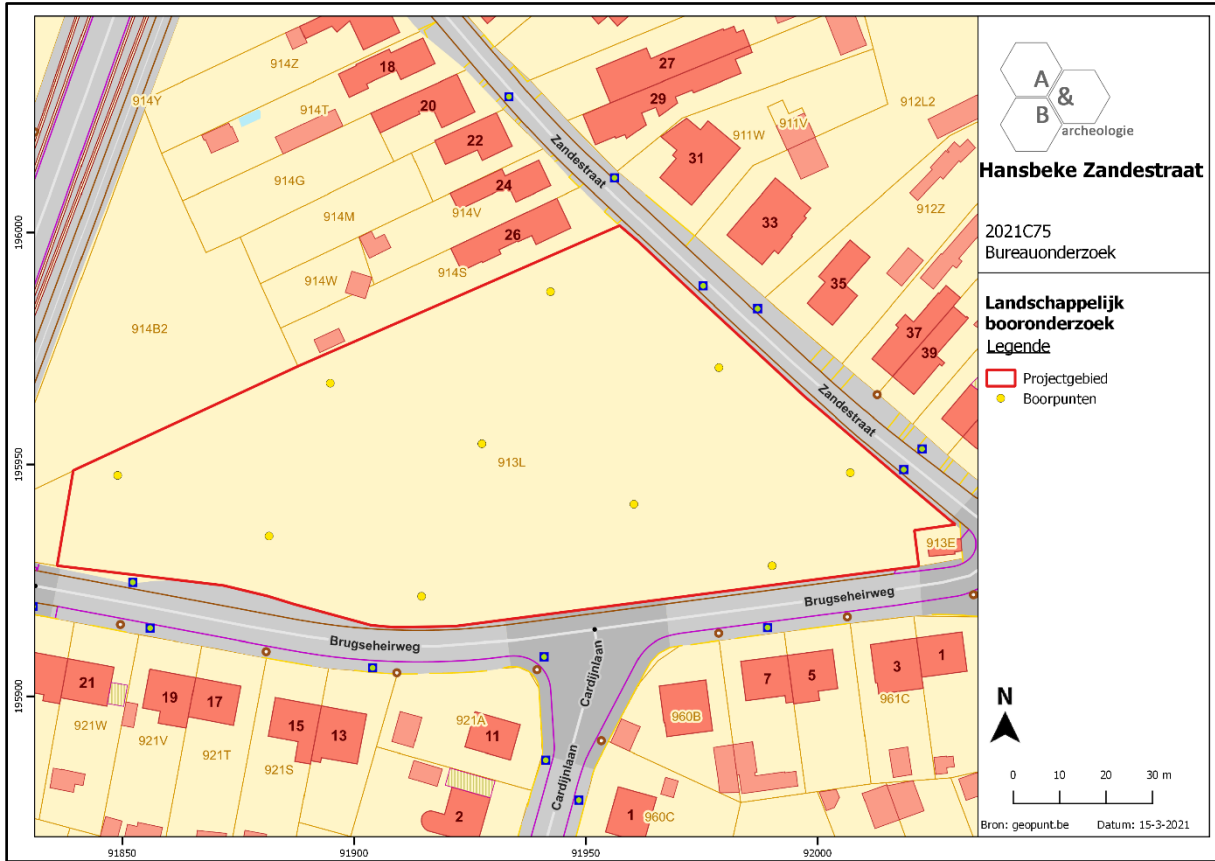
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden/aandachtspunten

Het onderzoek kan pas van start gaan nadat er duidelijke afspraken over het geplande onderzoek zijn gemaakt tussen de huidige eigenaars en gebruikers van de percelen en de initiatiefnemer.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 10 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

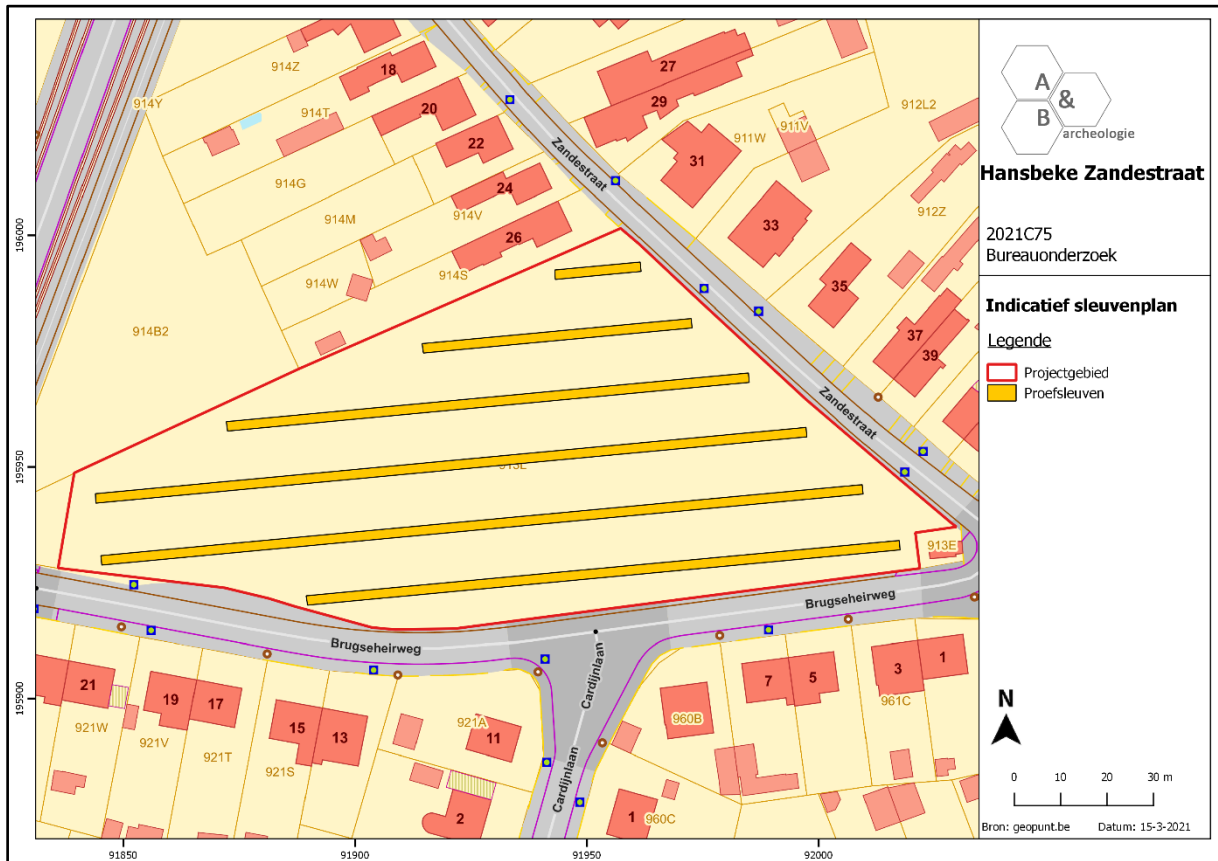
De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zijn oost-west georiënteerd, mee met de helling van het terrein. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10% (972m²) van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5% (243m²), door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% (1215m²) onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op lemige zandgronden en lichte zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.